

V I Lenin

Förslag till dekret om konsumtionskommuner

24-27 december 1917 (7-10 januari 1918)

Kriget, som framkallats genom kapitalisternas kamp om roffarbyttets fördelning, har lett till ett oerhört förfall. Den brottsliga spekulatjonen och jakten efter vinst, särskilt bland de rika klasserna, har ytterligare skärpt detta förfall och har dragit svältens och arbetslöshetens lidanden över hundratusentals och miljoner människor. Nödvändigheten av att vidta utomordentliga åtgärder för att hjälpa de hungrande och för en skoningslös kamp mot spekulanterna föranleder arbetar- och bonderegeringen att utfärda följande bestämmelser som lag för ryska republiken:

Alla statsmedborgare måste tillhöra en lokal konsumtionsförening (som omfattar en by, en socken (*volost*), en ort eller en viss stadsdel, en del av en gata o. s. v.).

Familjernas sammanslutning i en konsumtionsförening är fri endast med den inskränkningen att inte mindre än två tredjedelar av familjerna i varje förening måste tillhöra de fattiga klasserna (d. v. s. arbetare, bönder som ej sysselsätter några lönarbetare o. s. v.).

Förutom inköp och fördelning av produkter handhar varje konsumtionsförening avsättningen av de lokala produkterna. Konsumtionsföreningarnas styrelser bildar *försörjningskommittéer*, och ingen transport av produkter är tillåten utan skriftligt intyg av respektive försörjningskommitté.

De konsumtionsföreningar, som finnes, nationaliseras. De är förpliktade att uppta hela den ifrågavarande ortens befolkning.

Privatpersoner kan inköpa produkter inte endast i lokala, utan också i centrala lager, dock endast så att detta antecknas i de lokala konsumtionsföreningarnas böcker.

Transport samt köp och försäljning av varor utan intyg av försörjningskommittéerna straffas med konfiskation av den skyldiges hela förmögenhet, med fängelsestraff under minst ett halvt år samt tvångsarbete.

Intygen för transport samt köp och försäljning måste utfärdas i två exemplar samt undertecknas av minst tre medlemmar av ifrågavarande försörjningskommittés styrelse; ett exemplar måste förvaras i styrelsens handlingar.

I varje intyg måste angivas: från vilken konsumtionsförening varan avsänts och till vilken den skall levereras.

Telegrafkontoren skall expediera försörjningskommittéernas telegram i första hand.

Alla försörjningskommittéer skall arbeta under kontroll och enligt anvisning av de lokala arbetar-, soldat- och bondedeputerades sovjet.

Envar har rätt att genom sin konsumtionsförening förskaffa sig alla slags produkter utan varje inskränkning, med undantag av de inskränkingsbestämmelser, som kan fastställas för införsel av varor från utlandet.

Artiklar som tillverkas för avsättning måste ovillkorligen avlämnas till den lokala försörjningskommittén till fria priser, med undantag av de fall, då fasta priser är lagligt fastställda. De pengar som skall erläggas för varorna, införes på ägarens löpande räkning i Folkbankens lokala (by-, socken-, stads-, fabriks- o. s. v.) filial.

Varje arbetar-, soldat- och bondedeputerades sovjet är förpliktad att bilda en grupp av kontrollörer, revisorer och instruktörer för att hjälpa befolkningen vid organiserandet av

konsumtionsföreningar (försörjningskommittéer) och för kontroll av deras räkenskaper samt för hela deras affärsledning.

En instruktion för försörjningskommittéerna om deras räkenskaper och korrespondens kommer att utfärdas särskilt.

Publicerad ffg 22 januari 1929 i *Izvestija* nr 18